

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 47

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Azem Vlasi na trasi

Predsjednik Konferencije Saveza socijalističke omladine razgovarao s komandantom Akcije Filipom Vukovićem, a sinoć u Žepču brigadirima održao predavanje

DOBOJ, 18. MAJA — Predsjednik Konferencije Saveza socijalističke omladine Jugoslavije Azem Vlasi danas je posjetio Štab Omladinske radne akcije «Šamac — Sarajevo 78.» U Doboju i u razgovoru sa komandantom Štaba Akcije Filipom Vukovićem upoznao se sa tokom i rezultatima radova na izgradnji drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice. Brigadiri u prvoj smjeni, kako je rečeno, prebacili su radnu normu za 100 odsto, a svaki brigadir je završio jedan od marksističkih ili stručno-obrazovnih kurseva. Osim toga, u naseljima je veoma uspješno organizovana društvena aktivnost i kulturno-zabavni život.

Azem Vlasi je obišao trasu pruge i naselja u Nemiljoj i Zavidovićima, a večeras će u naselju Žepče održati predavanje za brigadire na temu: «Savez socijalističke omladine Jugoslavije u pripremama za Jedanaesti kongres SKJ i Deseti kongres Saveza socijalističke omladine Jugoslavije».

♦ Opširnije na 2. strani

TV prenos

NEMILJA — Juče su brigadisti u naselju ORB u Nemiljoj gledali zajednički prenos sa dočeka Štafete u Sarajevu. S obzirom na to da je klub gdje se televizijski prijemnik nalazio bio mali da primi sve brigadiste, to je televizor bio stavljen na ljetnu pozornicu. Ovom TV prenosu prisustvovali su i gosti iz Mađarske koji su obilazili naselja omladinskih radnih brigada na drugom kolosijeku Šamac — Sarajevo.

Гости из Мађарске за вријеме разговора у насељу Жепче

Имп्रेसионирани гости

ЖЕПЧЕ, 18. MAJA — У крајој посјети Оmlадинском насељу у Жепчу боравили су јучер гости из Мађарске, Мартин Јозеф, председник Комисије за радне активности у Централном комитету Савеза комунистичке омладине Мађарске и Миклош Гуја, руководилац Комисије за високо образовање у ЦК СКОМ.

Након краћег упознавања са акцијом и њеним значајем о чему је гостима говорио командант Перо Дрљача, гости су кренули у обилазак насеља.

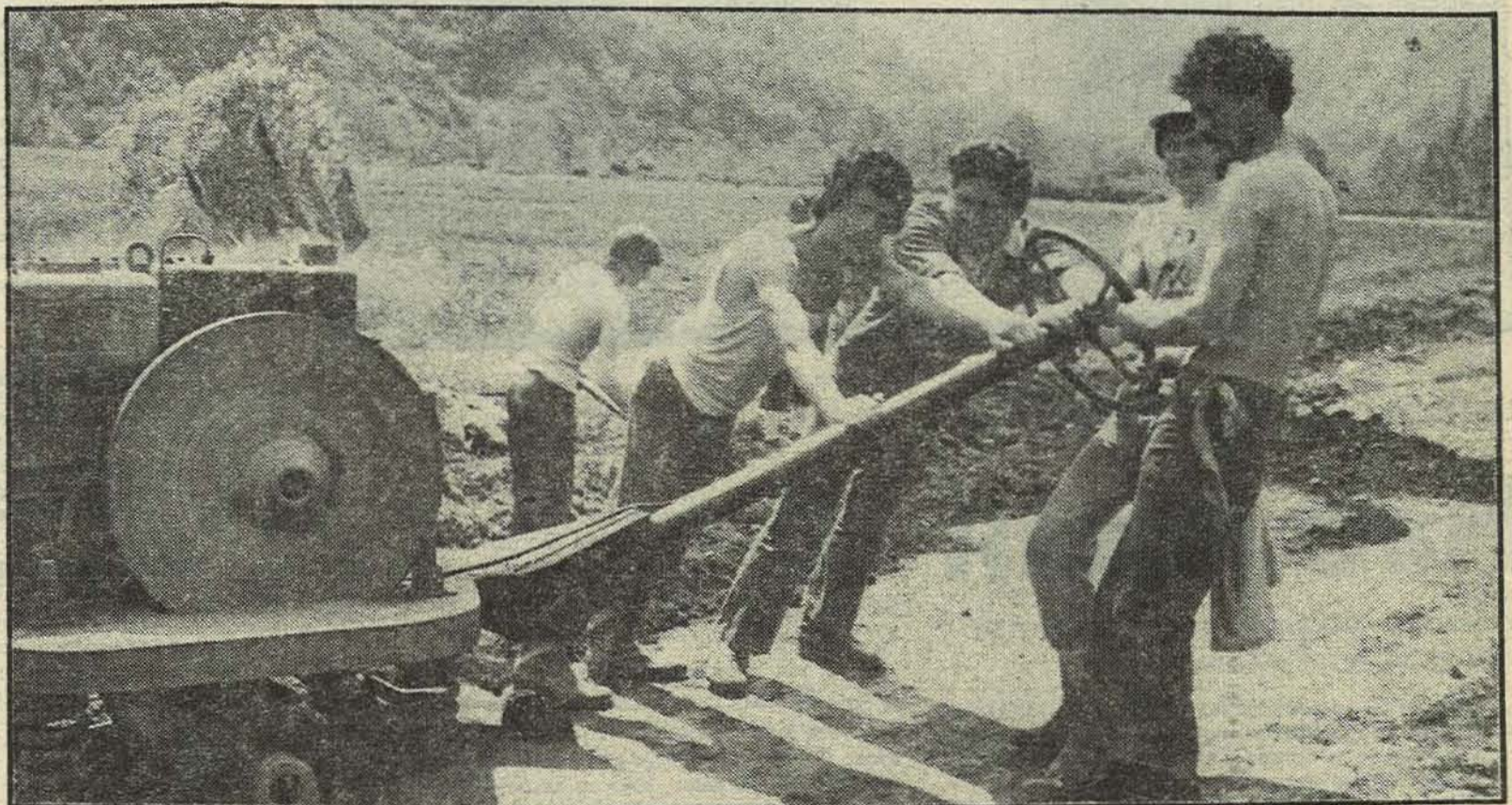
Бригаде су се управо враћале из прве смјене рада на траси. Са заставама у рукама и прјесмом на устима. Импре-

сионирани овим призором, гости су стали и сачекали да и последњи бригадир прође кроз насеље. Затим су се упутили у обилазак павиљона гдје су их сачекала дјела бригадирске инвентивности у уређењу простора око павиљона.

***

Послије тродневног боравка на траси другог колосијeka пруге од Добоја до Зенице данас су чланови студијске делегације Савеза комунистичке омладине Мађарске водили завршне разговоре са командантом Штаба Акције у Добоју Филипом Вуковићем.

Гости из Мађарске су изјавили да их је ентузијазам младих Југословена импресионирао и да је то што су видјели за њих још недоживљен догађај.

Машина и руке

Истина све је то било теже оне славне 1947. када је у оваквим приликама обично служила рукама направљена алатка и када је земља искључиво снагом мишица сабијана. Али и ова механизована «жаба», набијач тражи људску снагу и зној.

AZEM VLASI U ŠTABU SORA »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Impresivni rezultati

Početak Akcije je bolji nego što smo očekivali ♦ Svi u Jugoslaviji koji su pripremali brigade za ovu akciju dobro su izvršili zadatke

DOBOJ, 18. MAJA — Azem Vlasi, predsjednik Konferencije Saveza socijalističke omladine Jugoslavije i Vlado Borošić, član Sekretarijata Predsjedništva Konferencije SSOJ boravili su danas na trasi SORA »Šamac — Sarajevo 78«. Oni su se prvo obreli u Štabu Akcije u Omladinskom naselju Doboju, gdje ih je o dosadašnjim rezultatima brigadista upoznao Filip Vuković, komandant Štaba Akcije.

— U prvoj smjeni, prema našoj ocjeni, zabilježili smo zadovoljavajuće uspjehe, kako u radnim, tako i u društvenim aktivnostima — istakao je Vuković. — O tome najrječitije svjedoče brojke: za izvršenih 420.000 norma-sati brigadisti su ostvarili prosječnu normu od 200 odsto, što je s obzirom na početak i loše vremenske prilike, zavidan bilans. Uz to, svaki od 3.000 brigadista bio je obuhvaćen jednim od oblika marksističkog idejno-političkog obrazovanja, završio jedan od brojnih kurseva, svaki četvrti našao se u jednom od samo-

upravnih tijela i organa, a svi skupa odlučivali su o svim pitanjima iz života i rada na Akciji. Uprkos činjenici da su u prošlom mjesecu škole radile punom parom, možemo da budemo zadovoljni i strukturom brigadista, jer bilo je oko 400 srednjoškolaca i 120 studenata. Ponosni smo da su brigadiri prve smjene nadmašili sva očekivanja i opravdali povjerenje koje smo im ukazali da prvi učestvuju na ovako značajnoj akciji. To je znak da su na ovu akciju došli stvarno najbolji među najboljima: polovina među njima bili su članovi Saveza komunista, a 500 mladića i djevojaka predložili smo za prijem.

Prema riječima Filipa Vukovića posebno je važno istaći da se izuzetna pažnja posvećuje zaštiti na radu: prije odlaska na trasu svi brigadisti pohađaju kurs iz zaštite. Blagodareći tome, nije zabilježena nijedna povreda, iako je trasa veoma teška, pošto se prugom bez zastoja odvija putnički i teretni saobraćaj. Impresionira saznanje da u svim republikama i pokrajinama za Akciju vlada veliko interesovanje, zbog čega na trasu i dolaze zaista dobro pripremljene brigade. Valja pomenuti slučaj iz Bijelog Polja u kome se za jednu brigadu — u kojoj ima mjesta za samo stotinu brigadista — javilo ni manje ni više već — 4.000 mladića i djevojaka.

Kada je riječ o društveno-zabavnoj angažovanosti brigadista, neophodno je istaći i ovo: U proteklom periodu održano je više od 150 predavanja unutar brigada i pedeset na nivou naselja, priređeno je 40 nastupa kulturno-umjetničkih društava, 20 pozorišnih predstava, šest filmskih projekcija i 120 logorskih i brigadirskih večeri. Ukratko, Akcija je u pravom smislu škola rada, bratstva, jedinstva, zajedništva i socijalističkog samoupravljanja.

Pošto je podvukao da se o dosadašnjem toku Akcije dosta zna, jer je sredstva informisanja dobro prate, Azem Vlasi je naglasio da se na zadovoljstvo svih nas odlično startovalo:

— Početak je bio bolji, nego što smo očekivali. Bila su neopravdana naša strahovanja da eventualno nećemo imati dovoljno brigadira. A upravo ova akcija je položila, da tako kažem probni ispit i pokazala da u Jugoslaviji možemo da organizujemo, pored onih letnjih, tromesečnih, znatno duže radne akcije. Svi u Jugoslaviji, svi oni koji su pripremali brigade za ovu akciju, dobro su izvršili zadatak. Meni je posebno drago čuti to da se velika pažnja poklanja zaštiti na radu, to je najbitnije, jer čovek je najvažniji.

Vlasi je rekao još i to da se treba više da ističe neodvojivi spoj dobrovoljnog rada i entuzijazma mladosti s jedne i veliki doprinos građevinske operativne, s druge strane. Jer, bez tog jedinstva nemoguće je završiti Akciju na vrijeme, odnosno prije roka.

Nakon toga, Azem Vlasi i Vlado Borošić, u pratnji Filipa Vukovića otišli su u Zavidoviće, Žepče i Nemiću, gdje, takođe, postoje omladinska naselja. Azem Vlasi će u naselju u Žepču za tamošnje brigadire i članove štabova svih naselja održati predavanje na temu: »Savez socijalističke omladine Jugoslavije u pripremama za 11. kongres SKJ i 10. kongres SSOJ«.

SI. PUHALO

SPORTSKA SJEĆANJA I PLANOVI

Poziv klubovima

Bude li prihvaćena ideja akcijaša, fudbaleri Crvene zvezde i Dinama odigrace susret pred ljubiteljima fudbala u Doboju

DOBOJ — U arhivskoj građi slučajno je otkriven i podatak da su najbolji fudbaleri Crvene zvezde i Dinama odmjerili snage u susretu organizovanom za graditelje prvog kolosijeka, 15. jula 1947. godine. Ostaje da nagađamo kako je među tadašnjim ljubiteljima fudbala odjeknuo ovaj sportski događaj, kako je sve to izgledalo, kakav je ishod. No, ovaj je podatak bio povod organizatorima sportskog života u dobojskom naselju da se klubovima iz »velike četvorke«, Crvenoj zvezdi i Dinamu, obrate s molbom da njihovi fudbaleri, 31 godinu poslije, međusobno odmjere snage pred graditeljima drugog kolosijeka, pred novom generacijom brigadira, takođe »fudbalski raspoloženom«. Kontakt je uspostavljen — ostaje da klubovi pristanu. H. B.

SERIJA GAĐANJA

NEMILA — Nastavljena je serija gađanja iz vazdušne puške. Juče su brigadisti iz ORB »14. primorsko-goranska udarna brigada«, njih 90, izišli na streljište iza brigadirskih nastambi i svaki ispalio po pet metaka.

PET GOLOVA

Fudbalska liga naselja u Nemiću nastavljena je juče odigravanjem utakmica između ekipe MDB »Simon Gregorčić« i ORB »Bratstvo-jedinstvo«. Uspješniji su bili strijelci »Simona Gregorčića«, a utakmica je završena rezultatom 3:2. Golove za Novogoričane dali su Redžepi dva, Hamdalić i Čosić, a za »Bratstvo i jedinstvo« Makšević i Radosavljević.

Odigrana je prijateljska utakmica između ekipe ORB »Dragica Pravica« i ORB »Simon Gregorčić«, u kojoj su Trebinjci pobijedili rezultatom 5:1. Golove su dali Omer Čehajić dva, Arslanagić, Kurtović i Prčević, a počasni zgoditak za MDB dao je Pintarić.

A. SKRIBINAČ

Један-два, ми смо војсна млада

ЦРТИЦА О ЈУТАРЊОЈ ГИМНАСТИЦИ

Као један

У четири сата ујутро све бригаде у строју за јутарњу гимнастику

ЖЕПЧЕ — Четири сата ујутро је вријеме када се дан већ подобро одијелио од ноћи. Четири сата ујутро је и вријеме када се многи бригадирри буде (сви који раде у првој смјени).

Прво што треба учинити то је: истјерати сан из тијела и очију. Па, шта је успјешнији рецепт за то од јутарње гимнастике? Раде је обично од 4,5 до 4,20 сати. Одвојено, по бригадама, са својим »фисовима« распореде се дуж цијелог насеља и...

Један два, један два, шире се и скупљају руке, сагиње и усправља тијело. А поред њих, стручно око »фиса« насеља Ђорђа Вукосављевића, које се јутрос нашло помало у недоумици.

— Погледајте их, сви су као један и готово да нема разлике између бригаде и бригаде. Много су унапредовали ових задњих дана.

То показују и оцјене које »фис« уводи у своју биљезницу сваки дан. Јутрос су све близу десетке, а у почетку није се могло даље од оцјене осам. Један-два, један-два, чује се једно од последњих упутстава вође вјежби. Надесно, последња је команда коју он упућује бригадирима. Слједи пут до умиваонице, у трпезарију и коначно на трасу. Тијела су окрепљена.

И ускоро ћемо чути и прве бригадирске pjesме.

BRIGADIRSKA TELEFONIЈАДА

Halo Kumanovo...

Svakog dana od 15 do 19 sati zvoni telefon: to zovu mame i tate, djevojke i mladići iz cijele zemlje

ДОБОЈ — Однедавно, свако послје подне, razglas poziva omladinke i omladince u »poštu«. Imaju telefonski poziv. Oni trče i razgovaraju. A Ivanka Muža razgovara, i ne trči. Ona prima sve te pozive »izvana«, obavijesti drugarice i drugove u razglasu, ovi onda obavijeste pozvanoga i — razgovor može da otpočne. Tiho, tiho, povjerljivo...

Od 15 do 19 sati, svakoga dana, kraj telefonskog aparata u Naselju omladinskih radnih brigada u Doboju je Ivanka, simpatična Karlovčanka. O telefonima, pretpostavljamo, zna sve. Već pet-šest godina u kancelariji je rukovodilac Radne organizacije »Jugoturbina-komerc« iz sastava Složene organizacije udruženog rada »Jugoturbina« u Karlovcu. I tamo dežura kraj telefona. Tamo zovu po-

slovni partneri. Ovdje mame i tate. I djevojke. A posebno mladići. Slušajući obavijesti o tome ko ima telefonski poziv, utvrđujemo da su češća djevojačka imena. Pitamo nekoliko djevojaka; vele da ih zovu mladići. Koje su negdje tamo, za čitav jedan mjesec, ostavile. Da prugu grade. I momci bi pošli, ali nije bilo mjesta za sve. Pitamo ih iz kojih mjesta najčešće stižu pozivi. Iz Brčkog, Travnik, ali i iz Kumanova. Ponekad uz smetnje na vezama.

Dežura Ivanka Muža. Pomisli, ponekad, na Topusko, svoje rodno mjesto, na Karlovac takođe. Tamo će, kad ode, pripovijedati o danima brigadirskim.

H. B.

Црвена заставица

ДОБОЈ — И у Омладинској радној бригади »Алија Хоџић« из Горажда имају обичај да на графикану, уз име и презиме члана бригаде, ставе посебну ознаку за примјерно залагање на траси и у насељу. Готово сви бригадирима имају већ по једну црвену заставицу на графикану успеха, а то је упечатљив доказ њиховог залагања — забиљежено је у билтену ОРБ »Алија Хоџић«, смјештене у добојском насељу.

Филм о Републици

Музеј Другог засједања АВНОЈ-а из Јајца организовао је у добојском насељу пројекцију филма »Тако је стварана нова Југославија«. Међу бригадирима из свих седам бригада владало је велико занимање за овај филм.

Приредба

Na ljetnoj pozornici u naselju ORB u Nemiloj sinoć je održana zajednička priredba svih pet brigada. U programu su nastupile folklorne, muzičke i horske sekcije, a mnogi brigadisti pokazali svoj talent u pjevačkom dijelu priredbe.

Orkestar

ЗЕПЧЕ — Ових дана у омладинском насељу Зепче основан је први музички састав. Нјена сачињавају бригадирима из готово свих бригада па отуда и његов симболичан назив »Братство је динство«.

Млади музичари и инструменталисти добро познају готово све инструменте који су им се оvdje нашли на распалаганју, па стога с лакоћом задовољавају најшири укус бригадирске публике.

Vrtić

Posijana je trava. Zašto onda ne uljepšati taj minijaturni vrt? — pomislili brigadiri i podigli

malu simpatičnu ogradu oko posijane površine. A da bi taj budući zeleni biser imao odgovarajuću pozadinu, mora se obojiti — rekle brigadirke i kako to naš snimak pokazuje, uzele četkicu i boju, da završe ono što su brigadiri počeli.

Stanimo

mirno

Drugovi, stanite mirno.
Minut jedan
za one kojih nema,
trenutak jedan
za one koji će biti.

Otmite blagoslov mrtvih
heroja

što ga daju jer,
oni su jači od mladosti,
jači od smrti.

Svaka je travka zalivena
krvlju,
svaki je kamen branjen
k'o stijena,
za našu mladost svoj su
život dali
i zato nastavimo tamo
gdje su oni stali.

Radojka Halovanja
ORB »Josip Kraš«
iz Karlovca, naselje
Doboj

ЗАПИС С
РАДИЛИШТА

Мало ја, мало ти...

Прво Светозаревчани многоструко пребаце норму, онда их смијене Брчаци, а Јајчани са треће позиције вребају своју прилику

ДОБОЈ, МАЈА — Прво су светозаревчани остварили учинак виши од 230 одсто. Онда су их, на раденичком трону, замијенили Брчаци. Тако већ данима. И никад правог одговора на питање: ко је бољи? Зна се да су Јајчани трећи, али они кажу: засад! Јуришаћемо у врх, додају.

Радилиште, крај тунела званог Шилјак. Појавили су се проблеми око земљишта. Извођачи радова обећају да могу и морају даље. Нешто даље тунел под Градић-брдом. Стари тунел. Новог, највјероватније, неће ни бити. Правиће се усјек, други ће колосијек проћи поред. Један мјештанин неповјерљиво врти главом. Каже, стијење пуца. Но, и он ће се убрзо разувјерити.

Одјекују звуци пијука и лопата. Чланови Омладинске радне бригаде »Мирко Филиповић« из Брчког пребацују норму. Сада је учинак 246,30 одсто. Сустигну ли их Светозаревчани из ОРБ »Рада Миљковић«, повећаће темпо. Такмиче се међусобно. Такмичи се и Хедија Мајсторић. Службеница је у

брчанском »Бималу«. Оvdje је са пуним количима, са шљемом на глави.

Бољела би да није службеник, сјетно ће Хедија. Већ радник. Шљем јој пристаје. Њени другови, Дервиш Карахановић и Манда Белкић, пуни су хвале. За оно што Хедија ради, и како ради. Не могу ни да предахну, ослоњени о лопате. Празна колича увијек су пред њима. Треба их напунити. Хедија је бржа од срне.

А крај ње ветеран Рахим Османовић, градитељ из 1947. године. Негдашњи радник Секретаријата за унутрашње послове, сада пензионер. И акцијаш. Некад су, вели, били тешки услови. Није било механизације. Смјештај слаб, па и храна. Оно што се затекло. Данас друкчије, све.

За њега кажу, да није само добар радник, већ и организатор. Сваки његов приједлог за рационализацију рада на радилишту добро дође. Искуство, па то ти је. Можда и у том ваља тражити разлоге за успјехе Брчкака.

X. B.

RADOST BRIGADIRKE SONJE

O svemu naš glas

Sonja Nidogon, brigadirka iz prve smjene: Organizacija života u naselju bila je prava škola samoupravljanja

TRNOPOLJE (KOD PRIJEDORA) MAJA — Duž trase Omladinske pruge »Samac—Sarajevo 78« od Doboja do Zenice vijore se brigadirke zastave i odjekuju zvuci lopata i krampova. To je današnja slika ove trase na kojoj tri hiljade mladića i djevojaka, svrstanih u trideset omladinskih radnih brigada, grade novu prugu — prugu legendu, kopaju zemlju i kamen, podižu nasipe, mostove i polažu prve kilometre novog kolosijeka i nastoje da opravdaju povjerenje svoga učitelja druga Tita.

U toku je druga smjena. U aprilu u prvoj smjeni ove najveće SORA u našoj zemlji učestvovala je i ORB »Ljubijski rudar« iz Prijedora. Ova brigada proglašena je pet puta udarnom. O brigadi i ORA razgovaramo sa Sonjom Nidogon, brigadirkom »Ljubijskog rudara« i građevinskim tehničarom GIK »Mrakovica« iz Prijedora.

— Kakve ste utiske ponijeli sa SORA »Samac—Sarajevo 78«?

Sonja Nidogon

— Ponosna sam što smo u godini kongresa još jednom, i to radnom pobjedom, pokazali da smo spremni da na vrijeme ostvarimo sve postavljene zadatke. Naša brigada »Ljubijski rudar« ima svijetle tradicije. Na svečanosti koja je bila održana povodom otvaranja SORA uručena nam je plaketa »Veljko Vlahović«. Tog časa smo bili obavezani za besprijekoran i stvaralački rad. Riječi nisu dovoljne da opišu atmosferu brigadirsku i drugarsku. To se može samo doživjeti — kaže brigadirka Sonja.

Vrijedna Trnopoljka bila je i sekretar Aktiva SK u brigadi

— Život u naselju je bio raznovrstan i bogat. Naš Aktiv SK imao je 64 člana i bio je najbrojniji. Za primjem u članstvo SK predložili smo devet brigadirki i brigadira. Život u naselju je bio stvarna škola samoupravljanja. Brigadiri su o svemu odlučivali. Pored izvanrednih rezultata na trasi naši brigadisti su bili uključeni u razne kurseve, a mnogi su završili i Omladinsku političku školu.

— Rezultat vaše brigade?
— Ostvarili smo prosječan učinak od 224 posto, trideset brigadista je proglašeno udarnicima, a 27 ih je dobilo specijalne pohvale. Naša brigada je pet puta proglašena udarnom, a za rad na polju društvenih aktivnosti dobili smo Povelju.

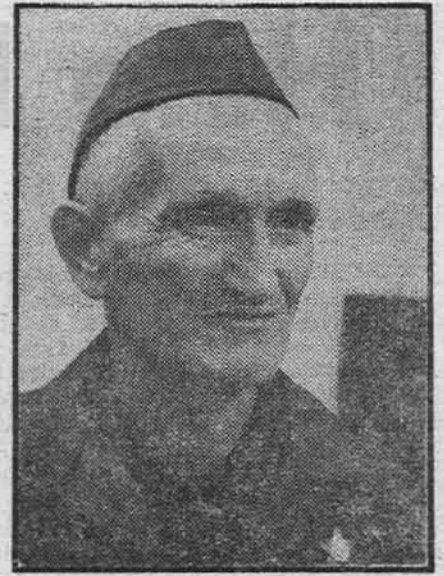
— Šta je bila vaša najveća radost?
— Nezaboravan susret sa drugom Titom. Dočekali smo ga pjesmom i Kozaračkim kolom. Tito nam je govorio, a mi smo mu poručivali da će pruga biti završena prije roka. Riječi druga Tita ostaće nam svima u trajnom sjećanju — sa osmijehom na licu priča nam Sonja Nidogon.

L. RADOVIĆ

КАЗИВАЊА О ПРУЗИ

Далеки поздрав

Шездесет година оставио је Јован Цвијетић за собом, а у њима четрдесет радних акција, четрдесет ударничких значака и безброј успомена

Jovan Cvijetić: Orden anđijaški za zasluge

Сваког јутра крепак старац излази у зеленој бригадирки и заједно са осталим из бригаде вјежба јутарњу гимнастику. Свакога дана срећете истог тог старца на траси, са алатком у руци, како вриједно ради. Био је младић када је војевао прву радну битку наших послјератних градитеља домовине, данас је весео старац.

Шездесет година оставио је Јован Цвијетић за собом, а у њима 40 радних акција, 40 ударничких значака и безброј успомена акцијашких или животних, свеједно. Јер, како нам рече Јован, акција је његов живот. Најстарији је ветеран оvdje у Жепачком насељу, један од најстаријих и у нашој земљи. Бригадирски поздрав први пут је изговорио на градилишту пруге Брчко — Вановићи. Отада и прве успомене.

— Акција је остала иста велика школа живота. Али било је онда знатно теже. Спавали смо под шаторским крилима, оскудијевали у одјећи и обући, у алату и стручњацима. Али елан нас је носио.

Тако је почело. Градила се наша слободна домовина. Изграђена је пруга Брчко — Вановићи и ушла у историју као још један бисер и знамење оданости нашега народа својој земљи. Градитељи су хрилили у нове радне пobjede. Четрдесетседам — на релацији Шамац — Сарајево. На траси наши очеви, међу њима и Јован.

— Радио сам у близини Немиле. Акција је већ била постала дио мене. Данас, када изађем на трасу са својом бригадом и када чујем ту младалачку пјесму, не могу а да се не присјетим бизних дана и година. Пјесма, другарство и рад, као и некад.

Пролазиле су године, долазиле нове акције. У братству и јединству сплетене руке и срца градиле су пруге, путеве, мостове. Долазиле и бригаде, кидале брда, копале земљу, растакале камен и враћале се у своје крајеве широм Југославије. Оставивши за собом благодет народу, задржавши за себе успомене.

Много нам је Јован Цвијетић испричао о акцијама широм наше земље. Чинио је то ријечју разиграном као у дјечарца када вам прича о некој веома важној ствари.

Отишао је Јован Цвијетић, након разговора на трасу, а пред нама је остала свеска испуњена биљешкама о њему. Из њих сазнајемо да је Јован пред пензијом. (Ради као послужитељ у школи), да је од 1946. године члан СК, да је за своје радне заслуге одликован Орденом рада 1949. године, да је добио похвалнице од Градаци и Модриче, да је био на отворању СORA »Шамац — Сарајево 47« и да ће одрадити још једну смјену и свакако присуствовати отварању пруге...

A. Ск.

Tarabuk

Brigadirke večeri u naseljima donose mnogo toga originalnog. Jedna od takvih je nastup brigadira ORB »Muharem Bektešić«, koji su za izvođenje svojih muzičkih tačaka donijeli izvor ne folklorne instrumente (tarabuk, šargija) i naravno pjesme. Neke od pjesama već se pjevaju po svim brigadama u naselju, kao napr. »Roke mandolina«, koja plijeni svojom jednostavnošću i lakom melodijom.

U PREDVEČERJE

Pozdrav zblizavanja

U samo predvečerje čuje se preko razglasa komanda:

— Brigadiri mirno!

I sve umukne i sve stanje. Samo se začuje himna, a najbolji brigadir, koji se toga dana isticao na trasi, biva odlikovan time da spušta zastavu. I samo se vidi kako se trobojka spušta i samo se čuje kako se iz svih usta, iz svih srdaca otima: »Hej Slave-ni...«

A onda komanda:

— Na mjestu voljno!

I žepačko naselje prolomi se od brigadirskih pozdrava.

— Legendarna! — kaže jedan brigadir ORB »Ivo Lola Ribar« iz Dervente. — Kozara! — prihvataju ostali brigadiri njegove brigade. I opet isto. To oni pozdravljaju brigadirskim pozdravom njihovih susjeda što postrojeni čekaju da uzvrate. I uzvraćaju. — Ukrina! — kaže jedan. — De! — prihvate ostali. — Ukrina! Da! — Ukrina! Da! Ukrina — Derventa, Derventa, Derventa — čuje se iz svih grla krajiških koji su ovdje u sastavu ORB »Kozara«.

Izmiješaju tako pozdrave, a onda obavezno i ruke i povede se Kozaračko kolo.

A na razglasu se upravo završava pjesma: »Hej, haj brigade...«